

## Villa Alicante iš pradžių basliais, dabar – policija



Šiandien paskambino vos neverkdama moteris, kad ją kartu su mažais vaikais terorizuoja policijos pareigūnas. Pilaitės gyventoja Rasa Špokienė ( tel.8 671 63032 ), auginanti 4 vaikus, karštą dieną sumanė kartu su vaikais išsimaudyti šalia esančiame Gėlužės ežere. Tačiau nelaimingoji nuėjo prie ežero pakrantės, kur viešbutis Villa Alicante nusipirkęs dalį vienos gražiausių ežero pakrančių. Nors Saugomų teritorijų įstatyme nurodoma kas draudžiama vandens telkinių apsaugos juostose ir zonose, apie tai, kad gyventojai gali praeiti į apsaugos juostą ir išsimaudyti, tokio draudimo nėra. Tačiau jau kelinti metai kaip Villa Alicante viešbutis, įsigijęs savo žinion vieną pagrindinių Gėlužės ežero paplūdimių, visais būdais stengiasi išguiti miesto poilsiautojus. Prieš ketvertą metų ši paplūdimį buvo apsodinę spygliuota gyvatvore ir į ją prikaišioję metalinių strypų. Tik ne kartą parašius skundus Vilniaus miesto administracijai, viešbutis panaikino vaikams ir suaugusiems pavojingas kliūtis. Prieš porą metų tas pats viešbutis sugalvojo apmokestinti už naudojimąsi paplūdimiu. Šiandienos incidentas prasidėjo taip pat nuo to, kad iš besimaudančių apsaugos ežero apsaugos juostoje buvo pareikalauta susimokėti viešbučio nustatytą mokestį.

Tuo tarpu, įvardinęs save Ivanu Misevičiumi, prisistatė esąs Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato patrulių rinktinės pareigūnas iš R. Špokienės pareikalavo visų asmens duomenų. Kaip tikino moteris, arba jina turėjo susimokėti 10 litų viešbučiui, arba duomenys būtų panaudoti ją paduodant į teismą. Toliau pareigūno grasinta, kad jei nepasakys duomenų bus nuvežta į policijos skyrių. Moteris nesusigaudė ką blogo padarė ir paskambino man. Telefonu paprašius paaiškinti ką blogo mama su mažamečiais vaikais padarė ir kam reikalingi jos asmens duomenys, pareigūnas nurodė, kad juos iškvietė Villa Alicante viešbučio administracija ir jei jis negaus duomenų, nežinos kaip pasiaiškinti savo viršininkui. Ilgokai teko ginčytis įrodinėjant, kad nusimaudyti ežere atėjusi šeima viešosios tvarkos nepažeidė ir tą jai daryti nedraudžia įstatymai. Ir tik po gero pusvalandžio, paskambinus bendruoju pagalbos 112 telefonu ir į Vilniaus miesto policijos komisariatą, policijos pareigūnas moterį paliko ramybėje.

Galima būtų suprasti viešbučio administraciją dėl karštomis vasaros dienomis į jos teritoriją besiveržiančių vilniečių. Juk ne paslaptis, kad nesant viešų tualetų, šiukšlių konteinerių, visos ežerų pakrantės yra gerokai apdėrgtos. Dar vakar vaikštinėdama paežeriais pagalvojau, kad

gyventi šalia tokių ežerų yra didelis, nepavydėtinas išbandymas. Tačiau jau pirkdami ar kitaip prasimanydami šioje teritorijoje apartamentus, viešbučio ir šalia esančių gyvenamųjų namų savininkai žinojo apie šalia esantį miestą ir jo poreikius. Neaiškiomis aplinkybėmis ( 2004 m. „Respublika“ A. Kvedarienė „A. Zuoko patarėjai – būstas ant Gilužio ežero „ ) atsiradęs komercinių ir gyvenamųjų patalpų kompleksas galimai nežino kitokių sprendimo būdų, kaip tik jėgos galia įrodinėti savo teises į teritoriją.

R. Špokienė paminėjo, kad iš pakrantės buvo ujami ne tik ji ir jos mažamečiai vaikai, bet ir visi kiti atėję nusimaudyti vilniečiai. Ir ne tik jie. Pasirodo, viešbučio administracijai jau trukdo ir toje pačioje teritorijoje gyvenantys žmonės. Nors ir vėl neaišku kokiomis sąlygomis jie čia gyvena. Minėtame A. Kvedarienės straipsnyje nurodoma, kad kompleksas buvo pradėtas statyti buvusioje Žalgirio bazėje be projekto suderinimo ir leidimo. Neseniai, sutikusi vieną iš gyventojų, paklausiau ar jau jų butai įteisinti. Buvo atsakyta, kad ne ir pasiguosta dėl sunkumų tvarkant asmeninius reikalus. Galima spėti, kad teritorijų planavimo dokumentai šiai teritorijai taip ir nebuvo sutvarkyti. Tuomet neaišku kaip teisėtai Villa Alicante toje pačioje teritorijoje galėjo įsigyti statinius ir ežero pakrantę.

Janina Gadliauskienė  
Pilaitės bendruomenė  
Tel. 8 611 84445